

FOUR BIG JEWISH QUESTIONS FOR THIS MOMENT
IS IT A MITZVAH TO LOVE YOUR ENEMY?

RABBA YAFFA EPSTEIN

JUNE 4, 2024

PAGE 1 OF 1

Babylonian Talmud Tractate Brachot 10a

There once were some Zealots in the neighborhood of Rabbi Meir who distressed him greatly. He would pray for mercy on them, that they should die. His wife Bruriah said to him: What are you thinking?

Is it due to the fact that the verse in Psalms 104:35 says “*Yitamu Chataim (Let sinners cease from the land)*”? Is it written “Let sinners cease”?! No, it is written sins! (The text can be read in both ways – y.e.)

Furthermore look at the end of the verse “And let wicked people be no more.” (Your read would not work!) For, if the sinners would cease, how could there be no more wicked people? (Therefore my way of reading is correct – and it should be read *sins* will cease.)

Rather pray for mercy on them, that they should repent and there will be no more wicked people. He did pray for them and they repented.

Psalms 104:35

May sinners disappear from the earth,
and the wicked be no more.
Bless the LORD, O my soul. Hallelujah.

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף י עמוד א

הנהו בריוני דהוו בשבבותיה דרבי מאיר והוו קא מצערו ליה טובא. הוה קא בעי רבי מאיר רחמי עלויהו כי היכי דלימותו. אמרה ליה ברוריא דביתהו: מאי דעתך?

משום דכתיב: +תהלים ק"ד+ יתמו חטאים, מי כתיב חוטאים? חטאים כתיב!

ועוד, שפיל לסיפיה דקרא: ורשעים עוד אינם, כיון דיתמו חטאים - ורשעים עוד אינם?

אלא, בעי רחמי עלויהו דלהדרו בתשובה - ורשעים עוד אינם. בעא רחמי עלויהו והדרו בתשובה.

תהלים קד:לה

יִתְמוּ חַטָּאִים מִן־הָאָרֶץ
וְרָשָׁעִים עוֹד אֵינָם
בְּרַכֵּי נַפְשִׁי אֶת־ה' הַלְלוּ־יָהּ:

I. THE ETHOS OF NON-RETALIATION

1. משלי כ"ב:

אַל־תֹּאמַר אֲשַׁלְמָה־רָע קִנְיָה לַיהוָה וַיִּשַׁע לָךְ

1. Proverbs 20:22

Do not say, "I will requite evil"; put your hope in the LORD and He will deliver you.

2. יומא כ"ג א

תנא: הנעלבין ואינן עולבין, שומעין חרפתן ואינן משיבין, עושין מאהבה ושמחין ב'סוריו, עליהן הכתוב אומר: "ואוהביו כצאת השמש בגבורתו!"

2. Babylonian Talmud, Yoma 23a

It was taught [in a baraita]: Those who are insulted but do not insult others, who hear themselves being shamed but do not respond, who act out of love for God, and who remain happy even in their suffering, about them the verse states: "They that love God be as the sun when it goes forth in its might" (Judges 5:31).

3. Conclusion of Amidah prayer

וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִדָּם

And to those who curse/insult me, may my soul be silent.

II. AGAINST SCHADENFREUDE

1. משלי כד:ז-יח

¹⁷בְּנֶפֶל אוֹיְבֶיךָ [אֲוִיְבְּרָה] אַל־תִּשְׂמַח וּבְכַשְׁלוֹ אֶל־יִגַּל לְבָבְךָ: ¹⁸פֹּנֵי־יְרֵאָה יִקְוֶק וְרַע בְּעֵינָיו וְהָשִׁיב מֵעַלְיוֹ אָפוּ:

1. Proverbs 24:17-18

¹⁷If your enemy falls, do not rejoice; If he trips, let your heart not exult, ¹⁸Lest the Lord see it and be displeased, And avert His wrath from him.

2. ילקוט שמעוני אמור תרנ"ד

אתה מוצא שלש שמחות כתיב בחג: ושמחת בחגך, והיית אך שמח, ושמחתם לפני ה' אלהיכם שבעת ימים [כג, מ], אבל בפסח אין אתה מוצא שכתוב בו אפילו שמחה אחת. למה? אתה מוצא שבפסח התבואה נידונית ואין אדם יודע אם עושה השנה [תבואה] אם אינו עושה [לפיכך אין כתוב שם שמחה]. ד"א בשביל שמתו בו המצריים. וכן אתה מוצא כל שבעת ימי החג אנו קורין בהן את ההלל אבל בפסח אין אנו קורין את ההלל אלא ביום טוב הראשון ולילו, למה משום בנפול אויבך אל תשמח ובכשלו אל יגל לבך.

2. Yalkut Shimoni, Emor, #654

You find there are three instances of “joy” written regarding Sukkot: “You shall rejoice on your festival,” “it will be for you only joy,” and “You shall rejoice before the Lord your God seven days.” But regarding Pesah, you do not find that it is written “joy” even once. Why? You find that on Pesah, the grain harvest is judged and no person knows if the year will make [grain] or will not make. [Therefore, it is not written there “joy.”] Another interpretation: Because of the death of the Egyptians. And so you find that on all seven days of Sukkot we recite Hallel, but on Pesah we only recite Hallel on the first day and its night. Why? Because “In the fall of your enemy, do not rejoice; and in their failure, your heart should not exult.”

III. FOLLOWING THE LAW AND RESTORING RELATIONSHIPS

1. שמות כג:ד-ה

⁴כי תפגוע שור איבוק או חמרו תענה הישב תשיבנו לו: ⁵כי-תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו:

1. Exodus 23:4-5

⁴When you encounter your enemy's ox or ass wandering, you must take it back to him. ⁵When you see the ass of your enemy lying under its burden and would refrain from raising it, you must nevertheless raise it with him.

2. מדרש תנחומא (בובר) משפטים א

אתה כוננת מישרים (תהלים צט:ד), אמר ר' אלכסנדרני שני חמרים היו מהלכין בדרך, והיו שונאין זה את זה, רבץ לו חמורו של אחד מהם, ראה אותו חבירו, ועבר, משעבר אמר כתיב בתורה כי תראה חמור שונאך [וגו' עזב תעזב עמו] (שמות כג:ה), מיד חזר וטען עמו, התחיל לשיח בלבו אמר כך היה פלוני אוהבי ולא הייתי יודע, נכנסו להם לפונדוק ואכלו ושתו, מי גרם להם שעשו שלום, על ידי שהביט זה בתורה, אתה כוננת מישרים וגו', איזה זה, זה משפט.

2. Midrash Tanhuma (Buber), Mishpatim 1

“You have established righteousness” (Psalm 99:4). R. Alexandroni stated: Two donkey drivers who hated each other were traveling along the same road. The donkey of one of them fell down. The other saw it but passed him by. After he had passed by he said: It is written in Holy Writ, “When you see the ass of your enemy lying under its burden and would refrain from raising it, you must nevertheless raise it with him” (Exodus 23:5). He immediately went back to help him with the load. The other began to think things over and said: “So and so is evidently my friend, and I didn't know it.” The two went into a roadside inn and ate and drank together. What led to them making it up? One of them looked into the Torah. That is the meaning of the text: “Thou hast established righteousness.”

IV SERVING LUNCH TO OUR ENEMIES?

1. משלי כה:כא-כב

²¹אם־רעב שִׁנְאַךְ הָאֲכִילֵהוּ לֶחֶם וְאִם־צָמָא הַשְׁקֵהוּ מַיִם:

²²כִּי גַחְלִים אַתָּה חוֹתֵה עַל־רֵאשׁוֹ וַיִּקְוֶךָ יְשָׁלֶם־לְךָ:

1. Proverbs 25:21-22

²¹If your enemy is hungry, give him bread to eat; If he is thirsty, give him water to drink.²²You will be heaping live coals on his head, And the Lord will reward you.

2. מדרש משלי (בובר) כה:כא-כב

אם רעב שונאך האכילהו לחם ואם צמא השקהו מים. אמר ר' חמא בר חנינא אעפ"י שהשכים להורגך ובא רעב או צמא לתוך ביתך, האכילהו והשקהו, למה, [כב] כי גחלים אתה חותה על ראשו וה' ישלם לך, אל תקרי ישלם לך, אלא ישלימנו לך.

2. Midrash Mishlei (Buber), 25:21-22

“If your enemy is hungry, feed him bread; and if he is thirsty, give him water.” Said R. Hama bar Hanina: Even though he intended to kill you, yet he arrived hungry or thirsty in your house, feed him and give him water. Why? “For you will be heaping live coals upon his head, and the Lord will reward (yeshalem) you”—do not read “will reward you” but rather “will reconcile him (yashlimenu) with you.”